

/Lk 2,49/ Ez volt első szava a Kereszten is. És utoljára ismét a nagy szót mondja ki: Atyám! Mert ebben a szóban a Fiúság Lelke szólal meg. Mintha utolsó imádságával is arra emlékeztetne minket is, hogy az Ő Lelke által mi is így kiáltunk: „Atyánk!” /Rm 8,15-17/

A te kezébe.

A Te mindeneket teremtő kezébe. /Zsolt 8,7; Jób 10, 3.8/ Abba a hatalmas, erős kézbe, amely kivezette, megváltotta népét a szolgálat házából. /Ex 13,3/ Ez a kéz most sem rövidült meg. Ebben a hatalmas kézben most is van megszabadításra való erő. /És 50,2/ Abba az irgalmas és hűséges kézbe, amelyből senki ki nem ragadhatja a te juhaidat. /Jn 10,29/

Jézus Krisztusnak éppen ez az imádsága, átszegzett kézzel mondott fohásza legyen vigasztalás és bátorítás a mi számunkra is, hogy minket sem ragadhat ki senki az Ő kezéből. Önmagunkra és másokra nézve is élhetünk^a Pál apostol által ki-mondott nagy bizonyosságban: "Meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig." /Fil 1,6/

Teszem le.

Az a nagy bizonyosság szólal meg itt, amiről János evangéliumából mai istentiszteletünkön hallottunk már: "Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le magamtól. Van hatalmam, hogy letegyem és van hatalmam, hogy ismét felvegyem."

Íme így lesz ez az esti imádság Jézus ajkán győzelmi